

## Παρνασσός.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δις προσκληθεῖς παρευρέθην εἰς συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐκλέξῃ πρόεδρον τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ τμήματος. Ὡς τοιοῦτος δ' ἀμέσως ἐπρότεινα τὴν ἐν τῇ μεγάλῃ κεντρικῇ αὐτοῦ αἰθούσῃ ἱδρυσιν μονίμου ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν εἰκόνων. Τοιοῦτο κατάστημα δὲν ὑφίστατο εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι, καὶ αἱ ἀπό τινος ἀρχέγονοι μὲν καὶ μικραὶ, ἀλλ' ὅπως δήποτε μὴ παρορατέαι καὶ ἐμψυχώσεως δεόμεναι πρόοδοι εἰς τὴν τέχνην, ἔμενον ὅλως ἄγνωστοι καὶ ἀπαρατήρητοι, ἐνίστε μόνον, ἐν ἀγνοίᾳ πάντων, εἰκόνας τινὸς ἐκτιθεμένης εἷς τι πιλοποιεῖον ἢ ἄλλο ἐργαστήριον. Κατὰ τὴν ἐμὴν πρότασιν, πᾶσαν εἰκόνα Ἑλληνοῦ, ἢ καὶ ξένου ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένου, μὴ ἀπορρίπτομένην ὑπὸ καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένης, θὰ ὤφειλε νὰ ἐκθέτῃ ὁ Παρνασσὸς ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ του ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἢ καὶ μακρότερον, ἂν ἤθελε καὶ εἶχε τόπον, ν' ἀποδίδῃ ὅμως καὶ πρὶν τούτου εἰς τὸν ιδιοκτήτην, ἂν ὑπ' αὐτοῦ ἐζητεῖτο. Οἱ προαιρούμενοι τῶν καλλιτεχνῶν θὰ ἐδύναντο νὰ ἐπιγράψωσι καὶ τὸ ἴδιον ὄνομα, καὶ τὴν τιμὴν εἰς ἣν θὰ προηροῦντο νὰ πωλήσωσι τὸ ἔργον των, οἱ δ' ἄλλως θέλοντες, θὰ κατέθετον τὰ περὶ τῆς πωλήσεως, ἢ καὶ τὸ ὄνομά των, ἂν ἐπροτίμων νὰ μὴ γίνῃ κοινῶς γνωστόν, εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ τμήματος. Ἡ πρότασις αὕτη εὐθὺς ἐνεκρίθη καὶ ἐξετελέσθη, ἀτελέστατα ὅμως, διότι τὰ μέτρα, ἃ ἐζήτουν νὰ ληφθῶσι, παρημελοῦντο καὶ ἔμενον ἀνεκτέλεστα, ὥστε καὶ μετὰ τινος μῆνας τὸ σχέδιον ἀπέτυχεν. Οὐχ' ἦττον δὲ εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἐπωλήθησαν εἰκόνες τινές, αἵτινες ἄλλως ἔμενον ἄγνωστοι.

Ἄλλο μὲτρον, ὃ ἐπρότεινα εἰς τὸ αὐτὸ τμήμα, ἦν νὰ ἐρευνηθῇ ἂν ἦν δυνατὸν νὰ διασκευασθῇ οὕτω τὸ Θέατρον τοῦ Ἀττικοῦ, ὥστε ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ νὰ διδασκῶσιν οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰσχύλου κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Δουκὸς τοῦ Μείνιγγεν. Καὶ ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ προθυμότατα, καὶ ἐπιτροπὴ ἀρχιτεκτόνων, συγκειμένη ἐκ τοῦ Συνταγματάρχου Κοκκίδου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς κ. Dörpfeld καὶ ἄλλων, ἐρευν-

νήσασα τὸ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα, ἀπεφήνατο ὅτι ἡ ἀναπόφευκτος διασκευὴ ἐδύνατο νὰ γίνῃ εὐκολώτατα καὶ ἐπὶ ἐλαχίστῃ δαπάνῃ. Καὶ ὅμως οὐδὲν ἐγένετο· μοὶ ἐρῶδέθη δέ, ὅτε ἡρώτων ἐκπληττόμενος περὶ τούτου, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχή, μαθοῦσα περὶ τῆς προτάσεως ταύτης, καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεχθεῖσα αὐτήν, ἀπεφάσισεν αὕτῃ δημοτικῇ δαπάνῃ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ εἰς μίαν τῶν διαπρεπεστέρων τελετῶν, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ κοσμήσωσι τὰς ἐπικειμένας ἑορτὰς κατὰ τὸν γάμον τοῦ Διαδόχου. Ἄλλ' ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ οὐδὲν ἔπραξε. Τέλος δέ, ὅτε ἤρξαντο τῶν τελετῶν τούτων αἱ παρασκευαί, φιλόπατρις καὶ φιλόκαλος ἰδιώτης, ὁ κ. Μελάς, ὅστις μοῦ εἶχε πολλάκις ἀκούσῃ ὁμιλοῦντος μετ' ἀγανακτήσεως περὶ τῶν περιπετειῶν τούτων, ἦλθεν εἰς ἀρῶσιν μου, καὶ δραστηρίως ἐνεργείσας παρὰ τε τῷ Δήμῳ καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἐπέφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ μοὶ ἐζήτησε μὲν ὁ Δήμαρχος νὰ δεχθῶ τὴν προεδρείαν ἐκτελεστικῆς τοῦ ἔργου ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἐγὼ ἐπέμεινα νὰ δοθῇ καὶ ἐδόθη αὕτη εἰς τὸν κ. Μελᾶν. Τὸ δὲ κείμενον τῆς παραστάσεως ἦν ἡ ἐμὴ μετάφρασις τῶν Περσῶν.

### Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ πρὸ ὀλίγου ἐγκαταστάς νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πρῶην Κεφαλληνίας Ἀγ. Γερμανός, ἀνὴρ ἐνάρετος, νουνεχὴς καὶ πεπαιδευμένος, τὴν ἀνάγκην ἀναγνωρίζων τοῦ νὰ ῥυθμίσῃ τὰ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀπὸ τινος περιελθόντα εἰς σύγχυσιν, συνεκάλεσεν εἰς συνεδρίασιν πάντας τοὺς πρωτοψάλτας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐκκλησιῶν, καὶ μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρευρεθῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σύσκεψιν. Εἰς τοῦτο δ' ὑπακούσας, ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἀνέπτυξα ἐν συνόψει τοὺς διῤσχυρισμούς, οὓς πολλάκις εἶχον ἐκθέσῃ ἐγγράφως εἰς ἑφημερίδας καὶ περιοδικά, ὅτι, κατ' ἐμέ, πᾶς νεωτερισμὸς περὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐστὶ κινδυνώδης καὶ ἀσεβής, διακινδυνεύων αὐτὴν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερα δ' ἀπαιτεῖται ἔρευνα